
**ЮРІЙ
РИБЧИНСЬКИЙ
П'ЄСИ · ПОЕЗІЇ · ПІСНІ**

Харків
«ФОЛІО»
2018

БІЛА ВОРОНА

Історична драма

ПРОЛОГ

На сцені самотній Менестрель.

Менестрель
(звертається до глядачів)

Добрий вечір вам всім, глядачі
двадцять першого віку!
Вважаю, нема серед вас чоловіка,
Який не плекав би у серці надію:
Дізнатись про час і про місце події.
Тому я спішу повідомити всіх,
Хто наші в бінокль розглядає обличчя:
На сцені — жорстокий п'ятнадцятий вік,
Точніше, веселе Середньовіччя!

Сцену заповнюють дійові особи.
Виникає ринок.

Ринок на майдані! Ринок на майдані!
Вибирай що хочеш — і зрячий, і сліпий:
Мемуари чорта, золоті кайдани,
Пісня-шлягер «Мамо, чом я голубий?».

Гендлярі

Від жалю і від скорботи продаються анекдоти.
Продаються анекдоти, анекдоти і плітки!

Сутенер

Жінка для солдата! Дівка для дебіла!
Краля для туриста! Грошки жени!

Продається тіло! Продається тіло!
Пільги ветеранам праці і війни!

Г е н д л я р і

Продаєм ясну погоду!
Продаєм із гуся воду!
Продаєм лапшу на вуха!
Продаєм kota в мішку!

С е л я н и н

Партія баранів! Гарних, першосортних!
Мсьє, мадам, купуйте разом гурт увесь!

Г е р ц о г

Продається совість! Продається совість!
Продається совість! Совість, ум і честь!

П р и н ц

А за ліврів двісті-триста
Продаю портфель міністра!
Продаються, продаються
Нагороди і чини,
Продаються древні предки,
Гори, ріки і маетки,
Продається півдержави
Від колиски до труни!

В с і р а з о м

Мсьє, мадам! Мсьє, мадам!
Девіз життя: «Куплю-продам!».

Всі, хто був на ринку, зникають.
Залишається тільки Менестрель.

М е н е с т р е л ь

Літо з сонцем дощами простилося,
І коли сіла осінь на трон,
Дивовижна дочка народилася,
Народилася в зграї ворон.

Народилася гордою, вільною,
Непокірна, цнотлива, дзвінка.
Народилася білою-білою,
Не така, як усі, не така...

Менестрель покидає сцену.

ДІЯ ПЕРША

КАРТИНА ПЕРША

Звучить прелюдія. Сцена поступово наповнюється світлом.
З глибини сцени до рампи йде святково одягнена пара: в білому — наречена, в яскравому строкатому одязі — жених. За ними — кортеж ошатно вбраних односельців: чоловіки, жінки, діти.
Йдуть мовчки, видно, що всі зворушені заручинами Жанни та Жульєна. Раптом вибігає з натовпу веселий молодик.

Веселий

Чом же не грають веселі музики?
Чом не гримлять барабани?
Свято заручин — свято велике
У Жульєна та Жанни!

Ход селян

Нині свято велике
У Жульєна та Жанни!

Веселий

Красуня наречена, орел її жених,
І не розлить, і не розлить тепер водою їх!

Ход селян

І не розлить водою уже ніколи їх!

Веселий

Це свято чудове нічим не затьмити!
На щастя, на долю даруйте їм квіти!

Х о д с е л я н

На щастя, на долю даруйте їм квіти!

В е с е л и й

Чом, юна наречено, в зажурі твій жених?
Давайте, люди, чемно удвох залишим їх!

Селяни ховаються, залишаючи Жанну та Жульєна самих.
Жульєн палко обіймає наречену, цілує. Вона, розуміючи його наміри, ніжно вивільняється з його обіймів, в її очах сльози.

Ж а н н а

Ти чуєш, любий мій,
Як жайвір плаче дзвінко
За дівчиною — втіленням цноти?
Дівча помре, щоб народилась жінка:
Її в палких обіймах створиш ти!

Не поспішай, коханий! Ще хвилинка!
Кожне дівча, наче свіча,
Плаче, коли стати жінкою треба.
А після сліз в синіх очах
Чиста душа віддзеркалює небо.

Жанна раптово обертається і оббиває шийку Жульєна.

Ж у л ь є н

Як такому щастю не радіти?

Ж а н н а

Тільки що нас жде, якби ж то знать?

Ж у л ь є н

Жде весілля, ждуть веселі діти,
Їх в нас буде щонайменше п'ять!

Ж а н н а *(сміється)*

А чому так мало? Шість!

Ж у л ь є н

О небо! *(Починає розстібати Жанніне плаття.)*

Жанна

Не спіши! Бо поспитать мені
У святої Катерини треба:
Можна до весілля нам чи ні?..

Жульєн

Що ж, питай в святої, та скоріше!
Бо згораю — так тебе люблю!
Хай дає нам дозвіл — і безгрішну
Дівчинку я жінкою зроблю!
О Жанно! О Жанно!

Жанна стає навколішки, притискає долоні до грудей,
зводить очі до неба.

Жанна

О свята Катерино! Ти ж бачиш, як ми кохаємо одне одного! Дозволь нам стати чоловіком і жінкою сьогодні! Адже все одно через місяць наше весілля...

Жульєн

Ну і що вона відповідає тобі?

Жанна

Який ти нетерплячий... Вона чомусь мовчить...

Жульєн

І так ясно, що вона дає згоду... *(Обіймає Жанну.)*

Жанна

Стривай!.. Спитаю святу Маргариту... О свята Маргарито! Скажи, чи гріх зарученим кохатися, як після весілля?

Жульєн

Ну що?

Жанна

Мовчить...